

వకుళాదేవి డైరీ

“పకుళం”

డైరీ వ్రాయడం ప్రారంభించాను.

అబద్ధాలు అడకుండా ఉండడానికి ఇవాళ ఎం. వి. (మారల్ ఇన్స్ట్రక్షన్) క్లాసులో మేస్టారు ఒక ఉపాయం చెప్పారు: చిన్న పుస్తకంపట్టి అందులో ఆడిన అబద్ధాలన్నీ వ్రాసి, అది క్లాసులో ప్రతిసారీ చదవాలిట. అంటే ఇంకెప్పుడూ మళ్ళీ ఇలాటి పొరపాలు రానివ్వనూ అన్నమాట. అబద్ధాలపుస్తకంపట్టి అమల్లో పెట్టాను.

విశేషాలేవు.

అన్నయ్య దగ్గర్నుంచి ఉత్తరం వచ్చింది. మూడు వారాల్లో వస్తున్నానని.

ఏడు రోజుల్నుంచి డైరీ సంగతి మర్చిపోయాను. రేపు అన్నయ్య వస్తాడు. మావదిన పినతండ్రి చిన్నకొడుకుని తీసుకొని వచ్చారు వది నని తీసుకెళ్ళడానికి. ఆశ్చర్యంగా ఉంది రాకముందే తీసుకెళ్ళి పోతారుకాబోలు! అలా అయితే స్టేషన్లోనే కూర్చోవలసింది—వచ్చారు అన్నయ్య వదినా ఇల్లు చిన్నది. కింద రెండుగదులూ మేడ మీద ఒకగది ఇరుకూ, చికాకూ, వైగా వాన.

భోజనాలయేనరికి 12 గంటలైంది. అమ్మకైతే ఏకాదశి. మేం గిలగిల్లాడిపోయాం. మరి 10 గం|| కొట్టేసరికి చేతులు కడిగేసే అలవాటు.

ఇవాళకూడా వస్తాండే. అమ్మకి ద్వాదశి కోపవస్తోంది. వైగా “నాకోసం మీరంతా ఎందుకు భోంచెయ్యలేదూ?” అని సన్నాయి నొక్కులు నొక్కేరు పెద్దమనిషి మామగారు. ఎంబ్రాయిడరీ పర్కు చేసే ఫేబ్ విరిగిపోయింది వదిన సహాయంతో; ఆపీల్ లేదు.

అమ్మకి వంట్లో బాగులేదు. మా వదిన మేన మామ కోడలి తరపు వాళ్ళుట వచ్చారు. వానొకటి ఇల్లూ ఏరూ ఏకంచేస్తూ.

మేడమీద గది వదిన అక్రమించుకుంటోంది.

తను క్రిందనుంటే చిన్నన్నయ్య నాన్నగారూ, మామగారూ, తమ్ముడూ అంతా మేడమీది కెళ్ళొచ్చు. ఈ సంగతి తనకి అర్థంకాదు. అమ్మ నన్ను చెప్పనివ్వదు. “ఒక్కరోజులో మాట పోగొట్టుకోక మెండుకం”టుంది.

వదిన చుట్టాలు వెళ్ళిపోయారు. వదిన పొద్దున్న కాఫీలైతేగాని లేవదు. మధ్యాహ్నం టిఫిన్ తయారయితేగాని మేడ దిగదు. కొంచెం కూడా భయంలేదు. చెప్పేవాడు లేకపోలేనరి.

“చెప్తేగాని వివని చెయ్యాలో తెలివన్న” మనిషి (వదిన) ఎదురుగుండా కనిపించిన పనికూడా చేసేదిగాదు. నేను క్లాసులు వెడితే తను మంచినీళ్లు పోస్తుంది. ముగ్గుర్నుంచీ నలుగురు ఆడవారమయేనరికి నాకుకూడా పని తగుల్తోంది. అమ్మకి జ్వరం. వచ్చే పోయే చుట్టాలకి అంతూపంతూ లేనట్టుంది. అందులో కొందరిని వదినకీకూడా తెలివట!

నాన్నగారు రాజమండ్రి వెళ్ళారు. మామగారు కూడా అనకాపల్లి వెళ్ళారు (బాగుండదనికాబోలు) ఆయన కొడుకు మటుకు ఉండిపోయాడు.

నాకు చికాకు కలిగించేవి రెండు. మొదటిది నేను చేస్తున్న పని మధ్యలోకి రావడం, రెండోది నా కాకితాలూ పుస్తకాలూ తియ్యడం, వదినతో వద్దని చెప్పలేక చచ్చేదాన్ని.

అబద్ధాల పుస్తకంనిండి పోతూంది, విసుగేసి చింపేసేను. ఆ మేస్టారు వెళ్ళిపోయారు మరి.

ఇవాళ అక్కలో దెబ్బలాడేప నన్ను ‘చెల్లెమ్మా’ అనొద్దని. లేకపోలే పనిమనిషికి పాలమనిషి వదినకీ అందరికీ చెల్లెమ్మనేనా?

నాన్నగారూ వాళ్ళు వచ్చేకారు. అమ్మకి ఉష్ణం ఎక్కువైంది. “నేనొండుతాణ్ణేమ్మా! ఇవాళ” అన్నాను వండనివ్వదని తెలిసే. “తిరు

తాయిలే ఆ సరదాలూను" అంది అమ్మ. పిల్లలంటే తల్లలకి ఆలా అనిపిస్తుంది కాబోలు!

వదిన పొడిచేసేట్టు చూస్తూంటుంది ఎందు కనో? "ఏం చూడకూడదా" అంటుంది. "చూడ కూడదని కాదులే" అని నసిగేసి నవ్వేసి అక్కణ్ణుంచి లేచిపోయేను. తను గ్రహిస్తే బాగుండును ఇలాటివన్నీ.

ఇవాళ చిన్నతమాషా జరిగింది. బాబ్బీ స్కూటు డ్రెస్ లో వీధులో తిరుగుతున్నాడట. రోడ్డుమీద నిలబడి మా అన్నయ్య మామగారు కనిపించారట. వీడేమా "స్టేషన్ ఎక్కడో తెలీదు కాబోలు. రండి చూసిస్తా" అన్నాడట. మరి యుగాలూ జగాలూ ఎవరు భరంచగలరు? అంటుంది అమ్మ. మా అమ్మమ్మ తాతగారు అమ్మని చూడడానికి రెండురోజులు రైల్వే ప్రయాణించేసి ఇంట్లో

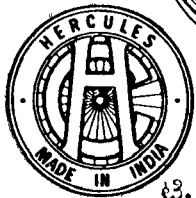
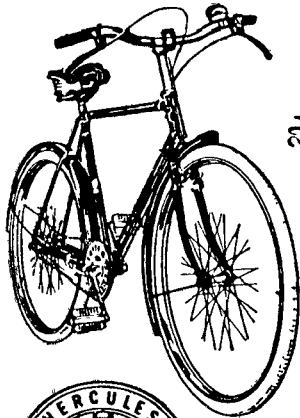
ఒక్కపూట ఉండేవారట. అన్నయ్య, వాడి మామగారు చెప్పకుండా సినిమాకి చెక్కేసి రాత్రి వదిగంటలకి తాపీగా భోజనానికొచ్చారు. మధ్య మేం మాడిచచ్చాం. ఇమా అప్పుడు ఉపన్యాసానికి తగుల్కొన్నారట. శ్రీయుతులు "కట్నాలు పుచ్చుకోకూడదట" బాగానే ఉంది. కాని "బహుమానాలూ వెళ్ళిలో చదివించే కట్నాలకూడా పుచ్చుకోరట. మావదిన కొన్నిపుస్తకాలూ గ్లాసులూ చూపించింది మళ్ళీ! బలవంతాన ఇచ్చి వెళ్ళారట, బహుశా చిన్నచిన్నవి పుచ్చుకోరు కాబోలు. డాబు, హంబర్, బహుమానాలు మనకిలేవని, కొనుక్కోలేమనీ ఇస్తారేమిటి? ఈమాటు ఏవైనా చూపించినప్పుడు అడిగేస్తాను.

అన్నయ్య వదినా అందరూ వెళ్ళిపోయారు.

ఇంకేమీ కనిపించడంలేదు డైరీకి.

సవారీకి హెర్కులేస్

WAYFARER

వే పే రర్

స్పోర్టింగు విశిష్టతలు గల ప్రజాదరణ పొందిన నమూనా

- ★ నర్దుబాటుకు వీలగు కడ్డిమీద స్పోర్టు టైపు ల్యాంపు బ్రాకె టుతో వంపులు తీర్చిన ఆల్ రౌండర్ హండిల్ బార్.
- ★ ఫిలిప్స్ వెన్టెపుడ్ కేబిల్ బ్రేకులు.
- ★ హెర్కుమాటిక్ హండిల్ బారు అదుపులోనుండు 3 స్పీడ్ హబ్

తయారు చేయువారు :

టి. ఐ. సైకిల్స్ ఆఫ్ ఇండియా లిమిటెడ్., మద్రాసు.

పెద్ద డీలరు లందరివద్ద లభించును.